

Συνδημόται,

Καί πάλιν Σᾶς οφείλω τὰς ἐνθερμοτέρας καὶ εὐχρινε-
στερας εὐχαριστίας μου. Δέχθητε αὐτὰς ὡς προερχομένας
ἐκ τῆς καρδίας ἢ μοι γνωρίζετε.

Ἡ δευτέρα ἐκλογή μου μοι ἀποδεικνύει ὅτι ἐπιδοκιμάζε-
τε τὴν διαγωγὴν μου Δημάρχου, ὅτι μὲ ἀγαπάτε οὐ μόνον
ἀλλὰ καὶ μὲ ἐκτιμᾶτε, μοι παρέχει δὲ οὕτω τὴν μεγαλητέ-
ραν τῶν ἡδονῶν, ἢ ἐντιμος ἀνὴρ δύναται νὰ αἰσθανθῆ.

Σᾶς ὑπεσχέθη καλὴν πρόθεσιν καὶ τιμιότητα— καὶ τὴν
ὑπόσχεσίν μου ταύτην ἐτήρησα. Βεβαίως δὲν ἐδυνήθη νὰ
φέρω σημαντικὰς βελτιώσεις εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ δήμου
μας,—ἀλλὰ ἀναμφιβόλως ἔπαυσαν αἱ ὀλέθρια καταχρήσεις,
αἱ καταπιέσεις, αἱ παράνομοι εἰσπράξεις, τινὲς τῶν ὁποίων
ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον τῶν ἐνεργειῶν τῆς Δικαστικῆς
Ἀρχῆς. Ἐπαυσαν τὰ τόσα κακὰ, ἐξ ὧν ἄλλοτε ὑπέφερον ὁ
Δῆμος, καὶ τὰ ὅποια ἢ φαυλότης ἀναιδῶν τινῶν καὶ χαμερ-
πῶν ὄντων, ξένων τοῦ δήμου μας, ἐπειράθη νὰ ἐπαναφέρῃ.

Ἡ ἐναρξὶς τριῶν νέων κλάδων δημοτικῶν ὁδῶν μαρτυρεῖ
περὶ τοῦ πνεύματος τῶν κατοίκων τοῦ δήμου μας. Εἰς τὸ ἐρ-
γον τοῦτο ἐλάβομεν τὴν εὐχρινῆ ἀρωγὴν τοῦ ἀξιολόγου
Νομάρχου μας, Κ. Παππαηλιοπούλου, δυστυχῶς ἀπὸ πολ-
λοῦ χρόνου ἀπόντος· ἐὰν δὲ ἢ φαυλότης καὶ ἢ ἀγνωμοσύ-
νη ἐνός τῶν προσώπων περὶ ὧν ἄνω ἀνέφερα, δὲν ἤθελον
μας ἐμποδίσει, οἱ τρεῖς οὗτοι νέοι κλάδοι δρόμου ἤθελον ἤδη
εἶσθαι περατομένοι.

Οὐδὲν ἐδυνήθη νὰ κάμω διὰ τοὺς τόσους ἐλώδεις τόπους
ἐξ ὧν ὁ Δῆμος καταμαστίζεται. Προτίθημι ὅμως νὰ ἐπι-
μείνω δραστηρίως ὅπως ἢ αἰτία αὕτη ἀσθενειῶν καὶ προώ-
ρων θανάτων σπουδαίως καὶ τελεσφόρως καταπολεμηθῆ.

Οὐδὲ λησμονῶ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα περὶ ὧν Σᾶς ὠμίλη-
σα εἰς τὸ πρὸ δύο ἐτῶν εὐχαριστήριον.

Ἀνάγκη ὅμως πρὸ πάντων ὁμονοίας καὶ δραστηριότητος.

Οἱ δημοτικοὶ ἡμῶν θεσμοί, τὸ γινώσκετε, δὲν ἐνεργοῦσι
προσηκόντως. Εὐρισκομένη ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον κυβερνητικὴν
ἐξάρτησιν,—στενοχωρημένη ἐντὸς σωρείας παραλόγων δια-
τυπώσεων, ἢ δημοτικῆ ἐνέργεια πολλακίς ἀπολήγει εἰς κο-
λοσσαίαν μόνον κατανάλωσιν χάρτου. Δύνασθε δὲ νὰ ἐννοήσετε
ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα, ἐὰν εἰς τὰ ἐλαττώματα τοῦ
θεσμοῦ προστεθῆ ἢ κακὴ θέλησις τῶν ἀνθρώπων, ἢ διαφθο-
ρὰ, ὁ φατριασμός!..

Προσθέσατε τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων διὰ πραγματι-
κὰς βελτιώσεις μέσων, καὶ θέλετε εὐκόλως εὐρῆ τὸν λόγον
ἐνεκα τοῦ ὁποίου οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἔπραξαν οἱ δῆμοι. Τὰ
μέσα ταῦτα συνίστανται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἀ-
μέσους δημοτικούς φόρους, ἀπᾶδοντας καὶ εἰς τὰ προαιώνια
ἡμῶν ἔθιμα, καὶ εἰς τὰ ἤθη ἡμῶν. Καὶ τοῦτο, σὺν τοῖς ἄλ-
λοις, οφείλεται εἰς τὴν ἀμάθειαν, εἰς τὰ τυφλὰ πάθη τὰ ἐ-
πιβαλλόντα τὴν ἀφομοίωσιν.

Προσέτι, ἐνῶ εἰς τὴν ἐγγύριον περιουσίαν ἔχουσι δικαίω-
μα ἅπαντες ἐξ ἴσου οἱ δῆμοι—οἱ δῆμοι τῆς ἐξοχῆς εἶναι σχε-
δὸν παντελῶς ἐστερημένοι!..

Δέον ὅθεν ἐὰν εἴμεθα ἄνδρες, ἐὰν εἴμεθα ἀληθεῖς πο-
λίται, νὰ ἐνεργήσωμεν ὡς ἐμπρέπει εἰς ἄνδρας. Τὰ αἴ-
τια ταῦτα τοῦ κακοῦ πρέπει νὰ παύσωσι. Ἄς
τὸ ἀποφασίσωμεν δραστηρίως, ἄς τὸ ὑποστηρίξωμεν μετ' ἐ-
πιμονῆς καὶ θέλουσι παύσει.

Τὸ πᾶν ὅμως ἐξήρτηται ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων οὓς ἢ ἐ-
ξοχὴ θέλει πέμψει εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐὰν φέρωμεν τὸ βλέμ-
μα μας ἐπὶ τῆς τελευταίας δεκαετίας, ἐὰν μὲ ἀπαθῆ καὶ ἀ-
μερόληπτον δικαιοσύνην, σταθμίσωμεν τὰ ἀποτελέσματα
ἅτινα ἐλάβομεν, θέλομεν εὐκόλως ὀδηγηθῆ εἰς τὴν ἐκλογήν
καταλλήλων ἀντιπροσώπων, καὶ θέλομεν ἀποφύγει τὰ ἀτο-
πήματα καὶ τὰς ζημίας ἃς ὑπεφέραμεν. Τότε καὶ ὁ δῆμος

θέλει λάβει τὴν ἐφικτὴν ἀνεξαρτησίαν, ἀνευ τῆς ὁποίας ὁ
θεσμὸς οὗτος εἶναι περιγελῶς, εἶναι ψεῦδος,—τότε ὁ ἀμε-
σος φόρος θέλει καταργηθῆ, διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως μέσων
ἐπιεικεστέρων καὶ πρὸς τὰ ἤθη ἡμῶν μᾶλλον συναδόντων,—
τότε θέλομεν τέλος λάβει τὸ εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς Ἐγγυρίου πε-
ριουσίας ἀνήκον,—τότε θέλει παύσει ἢ νῦν διαχειρίσις, ἤτις,
μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, ὑπῆρξεν ὅτι καταστρεπτικώτε-
ρον διὰ τὴν ἐξοχὴν καὶ ἤτις, οὐχὶ σπανίως, κατέστη αἰτία
γνωστῶν καὶ ἐπαισθητῶν ἀτοπημάτων.

Ἡ ἐκλογή ὅμως καλῶν καὶ καταλλήλων ἀντιπροσώπων
δὲν εἶναι εὐκόλος,—οὔτε εὐκόλως δύναται ὁ ἐκλογεὺς νὰ ἀ-
ποφύγει τὰς δολοπλοκίας τῶν ραδιούργων, τῶν ἀπαταινῶν
τῶν ἐπιζητούντων τὴν ψῆφον τοῦ. Ἄνευ ὁμονοίας, ἀνευ
πειθαρχίας, ἀνευ πεφωτισμένης συνειδήσεως, ἀνευ ἀληθοῦς
πατριωτισμοῦ, ἀνευ τῆς ἀποβολῆς προλήψεων, οὐδέποτε θέ-
λομεν ἐπιτύχει τὸν μέγαν σκοπὸν μας, καὶ θέλομεν πάν-
τοτε ὑλικῶς μὲν ὑποφέρει, ἠθικῶς δὲ ταπεινωθῆ.

Προτίθημαι νὰ λάβω τὴν πρωτοβουλίαν, καὶ εἰς τὸ ἀναγ-
καϊότατον τοῦτο ἔργον θέλει καταβάλλω πᾶσαν τὴν δραστη-
ριότητα καὶ τὴν αὐταπάρνησιν. Δὲν ἐτόλμησα νὰ τὸ κάμω
μέχρι τοῦδε· ἤλπιζον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ λάβωσιν ἕτεροι
ἐμοῦ ἀρχαιότεροι, καὶ τὸ ἐπροσπάθησα—ἀλλὰ αἱ προσδοκίαι
μου ἐψεύσθησαν. Ἐγὼ ἐπομένως θέλω τολμήσει.

Θέλω προβεῖ, ὅσον δυναθῶ ταχύτερον, ὅπως ἀδελφικῆ
σύμπνοια ἐπανεῖλθῃ μεταξὺ ὄλων τῶν συνδημοτῶν μας—
θέλω ἀκολούθως ἐνεργήσει ἵνα ἐπιτευχθῆ συνενόησις μετα-
ξὺ τοῦ δήμου μας καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ἐπαρχίας μας,—εἶτα
δὲ ἵνα αὕτη συνακουσθῆ μετὰ τῆς ἐτέρας ἐπαρχίας τῆς ἐξο-
χῆς ὅπως, ὅτε ἔλθῃ ἡ ὥρα, ἢ ἐξοχὴ ἔχῃ ἐτοιμοὺς τοὺς ὑ-
ποψηφίους τοὺς ὁποίους αὐτὴ θέλει, οὐχὶ ἐκεί-
νους οἵτινες ἐπιβάλλουσιν ἑαυτοὺς, μὴ ἀφίνοντες εἰς αὐτὴν
εἰμὴ τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐκλέξῃ τὸν μὴ χεῖρονα. Ἡ
ἐξοχὴ θέλει οὕτω λάβει τοὺς δι' αὐτὴν καταλλήλους ἀντι-
προσώπους, ἄνδρας οἵτινες δὲν θέλει κυλίωνται εἰς τὸν βόρ-
βορον τῶν παθῶν, τῶν προσωποποιήτων, καὶ τῶν ἄλλων ἀσ-
χημειῶν ὧν, οὐχὶ σπανίως, ἔδοσαν θέαμα σκανδαλώδεις—ἀλ-
λὰ ἀπ' ἐναντίας ἄνδρας τιμίους, ἱκανοὺς, εὐυπολήπτους, οἵ-
τινες θέλει ἐργασθῶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου των.

Ἐὰν ἐπιτύχωμεν τοῦτο, ἢ Κέρκυρα θέλει ἅπασα συνενη-
θῆ—καὶ τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, ἢ νῆσος μας θέλει ἀναπνεύ-
σει,—τότε θέλει ἀρχίσει νὰ γευθῆ τῆς εὐημερίας διὰ τὴν ὁ-
ποίαν ὁ Θεὸς τὴν ἔπλασε,—τότε ἢ Κέρκυρα θέλει ἀνήκει εἰς
τοὺς Κερκυραίους, καὶ προνοοῦσα περὶ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῆς
καλοῦ, θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ καλὸν τῆς ὅλης Πατρίδος,
—τότε θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς προόδου
καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ καὶ οἱ ξένοι ραδιούργοι θέλει παύσουν τοῦ
νὰ εὐρίσκωσι παρ' ἡμῖν ὄντα ποταπὰ καὶ προδότας θυσιάζον-
τας τὴν δυστυχῆ ἡμῶν νῆσον—τὴν τιμὴν τῆς, ὡς οὐχὶ σπα-
νίως συνέβη, καὶ πρόσφατα παραδείγματα μαρτυροῦσι.

Περὶ δὲ τῶν καθεκάστων καὶ τῶν περιπετειῶν τῆς ἐκλο-
γῆς ἀξίζει ὁ κόπος νὰ ὀμιλήσω; Πρὸς τί νὰ ἐνθυμίσω τοὺς
ἀτίμους ἀλλὰ ἀνωφελεῖς ἀγῶνας τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν μὴ
ἐπισήμων ἀντιπάλων μου; Τῆ ἀληθείᾳ δὲν αἰσθάνομαι αὐτοὺς
ἀξίους οὔτε τῆς περιφρονήσεως ἡμῶν. Δὲν ἀξίζουσιν εἰμὴ
ἀκριβῶς ὅσον ἀξίζει καὶ τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐνεργειῶν των.

Ἐν Ἀφρᾷ τὴν 8 Ἰανουαρίου 1874.

Ὁ ἀφοσιωμένος συνδημότης σας
Ι. Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ.

Τυπογραφεῖον «Ἀθηνᾶ»

Αρ. 550
VI 76

